

har gennem sin fungerende Indenrigsminister og nu senere gennem Indenrigsministeren selv talt varmt og godt for Forslaget oppe i det høje Landsting. Men ikke desto mindre er jo Forslaget i Landstinget undergaaet adskillige og endogsaa væsentlige Forandringer. Man kan i det hele taget ikke sige, at dette lille Lovforslag, som jo ser ret uskyldigt ud, er blevet mødt med nogen Velvillie i det høje Landsting, tværtimod. Allerede dette at man har været omtrent 5 Maanedere om at behandle denne lille uskyldige Sag, synes jo at godtgøre, at nogen Velvillie har der ikke været til Stede i det høje Landsting. Ser man dernæst paa de Forandringer, Landstinget har foretaget, og speecielt paa den ene Forandring i § 1, hvor man her i Folketinget var bleven enig om at sætte 5 Aar i Stedet for 10 Aar, saa ser man, at Landstinget ikke alene igen har forandret de 5 Aar tilbage til 10 Aar men endogsaa har skærpet Lovens Optagelsesbestemmelser.

Jeg skal ikke opholde mig meget ved disse Forandringer, som Landstinget har gjort, idet jeg fuldtud kan tiltræde den Motivering og de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Philipsen), men jeg skal dog gøre et Par Bemærkninger til den Slutning til Litra c. til § 1, som Landstinget har tilføjet. Efter Betingelsen i Litra c.: at han i de sidste 10 Aar, før Begæring om Alderdomsunderstøttelse fremsættes, har haft fast Ophold her i Landet og i Løbet af samme Tidsrum ikke har modtaget Fattighjælp eller er funden skyldig i Løsgængerier eller Betleri“, har Landstinget nu føjet: „eller vitterlig har ført et Levned, der i det almindelige Omdømme vækker Forargelse (bevislig Drikfældighed, Erhverv ved Utugt eller lignende).“ Det forundrer mig i mere end en Retning, at det høje Landsting vil have en saadan Tilføjelse til Loven, for det er dog givet, at det bliver endnu mere vanskeligt at haandhæve Loven retfærdigt efter denne Tilføjelse, end det har været til Dato. Hvis der i Virkeligheden skal finde Undersøgelser Sted i den Retning, naar et Par gamle Mennesker eller en gammel Mand eller Kvinde søger Alderdomsunderstøttelse, saa vil der jo ingen Ende være paa de Undersøgelser, der skulde finde Sted for manges Vedkommende, og hvad vil det medføre? Det vil medføre store Bryderier for de undersøgende og store Bryderier for dem, der skulde undersøges for at retfærdiggøre sig:

hvad vil det sige, at en har været drikfældig i Løbet af de sidste 10 Aar? Vil det sige, at vedkommende en enkelt Gang er truffen i drukken Tilstand, eller vil det sige, at vedkommende hver Dag skal være drukken? Det vil igen afhænge af, hvordan de kommunale Raad paa de forskellige Steder se paa denne Sag; det ene Kommunalraad vil se paa det paa en Maade, det andet paa en anden Maade, og det er umuligt, at de alle kunne have samme Mening. Jeg paastaar, at det vil medføre meget Angiveri, megen Sladder og mange Ubehageligheder, som en Lov aldrig burde eller skulde kunne forårsage. Den højtærede fungerende Indenrigsminister har ogsaa i det andet Ting taget ret haardt paa den Sag, han har set den paa samme Maade som jeg og udtalt, at det vilde være urimeligt at indføre en saadan Ændring; men ikke desto mindre har det høje Landsting fastholdt den. Hvad der har bevæget Landstinget til det, ved jeg ikke. Jeg har forespurgt flere af dette Tings Medlemmer, som have med kommunale Sager at gøre og have været med til at haandhæve Alderdomsunderstøttelsesloven, men ingen har kunnet udtale noget om, at de ansaa denne Bestemmelse for nødvendig. Jeg paastaar altsaa, at denne Bestemmelse kun i yderligere Grad vil fremme det Skønssystem, der ligger til Grund for hele Loven, og den vil gøre en retfærdig Anvendelse af Loven endnu vanskeligere for dem, der skulle haandhæve den. Jeg vil derfor haabe, at denne Tilføjelse, der er kommen til i Loven, maa blive taget bort, hvis Forslaget kommer op til Landstinget igen.

Men det er saa meget mærkeligere, at Landstinget har føjet denne Ændring til, som Landstinget jo slet ikke har forandret Paragraffens Grundbestemmelse, nemlig de 10 Aar. Var Landstinget gaaet ned fra 10 til 5 Aar, kunde man bedre have forstaaet, at det havde skærpet Optagelsesbestemmelserne, men eftersom Landstinget slet ikke er gaaet med til dette, er det ganske mærkeligt, at det indfører skærpede Optagelsesbestemmelser, der gøre Loven værre for dem, der skulle nyde godt af den. Skulde det virkelig vise sig, at der blandt de understøttede var en enkelt, der havde været drikfældig eller havde gjort sig skyldig i noget af det andet, der her er nævnt, ernæret sig ved Utugt eller lignende, ja, da er det jo noget, som man fra enkelte Sider kan anse for noget meget skrækkeligt, men fra et humant Synspunkt er det dog vel ikke saa forfærdeligt, saa